

økonomiske hensyn også lægger vægt på en rimelig udnyttelse af allerede foretagne investeringer i de private havneanlæg. Lignende synspunkter bør gøres gældende ved driftsomlægninger.

5. Udvalgsflertallet er af den opfattelse, at der principielt burde gælde samme lovregler for Københavns havn som for provinshavnene. Udvalgsflertallet erkender, at en tilnærmelse til dette synspunkt har fundet sted ved nærværende lovforslag, men at man af forskellige grunde, bl. a. de uafklarede spørgsmål vedrørende Frihavens fremtid, ikke kan gå videre for tiden.

Ovennævnte udvalgsflertal med undtagelse af venstres medlemmer af udvalget henstiller til ministeren for offentlige arbejder at søge helt ensartede regler tilvejebragt, når forudsætningerne i fremtiden måtte være til stede.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlemmer af udvalget) mener ikke, at spørgsmålet om Københavns havn er tilstrækkeligt undersøgt og overvejet til, at der ved udfærdigelse af denne betænkning kan afgives udtalelser, der kan præjudicere den fremtidige udvikling og status.

Mindretallet mener derfor, at udtalelsen om Københavns havn bør udgå.

Ministeren for offentlige arbejder har kunnet tiltræde udvalgsflertallets synspunkter og henstillinger.

Ministeren har i øvrigt stillet en række ændringsforslag, som udvalgsflertallet har kunnet tiltræde, og hvorom der i øvrigt henvises til de ledsagende bemærkninger.

På baggrund heraf indstiller flertallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for offentlige arbejder stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) mener, at der med dette lovforslag er tale om en uønsket socialisering og alt for hårdt statsstyring af danske havne.

Princippet må være, at den enkelte havn – kommunal eller statslig – drives som en selvstændig virksomhed med mulighed for at klare sig uden offentlige tilskud. Dette bør foregå ved, at den enkelte havn får en udstrakt selvstændighed til at fastsætte sin egen takstpolitik. Konkurrenceforvridning ved statssubsidiering af statshavnene må undgås, idet ønsker om havnefaciliteter fra erhvervsside kun imødekommes inden for den enkelte havns mulighe-

der efter et sundt rentabilitetsprincip og uden tilskud af offentlige midler.

For at undgå fejlinvesteringer er en vis koordinering omkring havneplanlægning og -udbygning nødvendig, og mindretallet kan derfor i princippet gå ind for et sådant koordineringsorgan i form af et landshavneråd, men mener samtidig, at det ikke behøver at være et lovgivningsanliggende.

Ligeledes må mindretallet vende sig imod den i forslagens § 14 nævnte udlånsvirksomhed.

I skikkens heraf har mindretallet stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Mindretallet kan endvidere stemme for de af ministeren for offentlige arbejder som nr. 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12, 14 og 19 stillede ændringsforslag og vil i øvrigt tilkendegive sin endelige stilling til lovforslaget ved 3. behandlingen.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og ministeren for offentlige arbejder som nr. 2, 12, 16, 18 og 19 stillede ændringsforslag.

Æ n d r i n g s f o r s l a g.

Til § 5.

At et *mindretal* (Kurt Hansen (VS), tiltrådt af et *mindretal* (Kurt Brauer (SF)):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 5. Københavns havn underlægges Hovedstadsrådet. De nærmere regler for havnens styrelse fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.«.

Til § 7.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af *udvalget*:

2) I *stk. 1* ændres »15« til: »17«.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kurt Brauer (SF) og Kurt Hansen (VS)):

3) I *stk. 2* indsættes efter »handelsministeren,« som ny linje: »1 af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,«.

4) I *stk. 2* ændres »3 af erhvervsorganisationerne (Industrirådet, Landbrugsrådet, Dan-